

"DEVONU LUG'OTIT TURK" ASARIDAGI "YILQICHILIKKA" OID AYRIM TERMINLARNING IZOHI.

Ishquvvatov Mamarasul

Abduvohidov Behruz

Termiz davlat universiteti o'zbek filologiyasi fakulteti
2-bosqich talabalari

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7816388>

Annotatsiya. Ushbu maqolada turkiy lug'atchilik asoschisi bo'lgan Mahmud Koshg'ariyning "Devonu lug'otit turk" asarida keltirilgan, chorvachilik tarmoqlaridan biri bo'lgan yilqichilikka oid ayrim terminlarning izohi haqida ma'lumotlar berib o'tildi.

Kalit so'zlar: "Devonu lug'otit turk", Mahmud Koshg'ariy, turkiy xalqlar, turkiy qabilalar.

ОБЪЯСНЕНИЕ НЕКОТОРЫХ ТЕРМИНОВ, СВЯЗАННЫХ С «ЙЫЛКИЧИЛИК» В ПРОИЗВЕДЕНИИ «ДЕВОНУ ЛУГАТИТ ТУРК».

Аннотация. В данной статье была дана информация об объяснении некоторых терминов, относящихся к скотоводству, которое является одной из отраслей скотоводства, данное в труде «Девону луг'отит турк» Махмуда Кошгари, основоположника тюркской лексикографии.

Ключевые слова: «девону луг'отит турк», махмуд кошгари, тюркские народы, тюркские племена.

EXPLANATION OF SOME TERMS RELATED TO "YILQICHILIK" IN THE WORK "DEVONU LUGATIT TURK".

Abstract. In this article, information was given about the explanation of some terms related to cattle breeding, which is one of the branches of cattle breeding, given in the work "Devonu lug'otit turk" by Mahmud Koshgari, the founder of Turkish lexicography.

Key words: "Devonu lug'otit turk", Mahmud Koshgari, Turkic peoples, Turkic tribes.

O'zbek milliy madaniyatining tobora gurkirab o'sishi milliy madaniyat tarixini yanada chuqurroq o'rghanish talabini qo'yadi. Boy madaniy merosga ega bo'lgan o'zbek xalqi tarixida "Devonu lug'otit turk" asari alohida ahamiyatga egadir. XI asrning mashhur olimi, tilshunos Mahmud Koshg'ariyning "Devonu lug'otit turk" (Turkiy so'zlar devoni) asari o'z davridagi turkiy qabilalarning lug'atini izohlashga bag'ishlanadi. Devon XI asrda O'rta Osiyoda mavjud bo'lgan turkiy qabilalar va ularning til xususiyatlari, o'sha davrda shug'ullangan sohalarni o'rghanishda va hozirgi ayrim turkiy xalqlarning shakllanishi va taraqqiyotini belgilashda muhim ahamiyatga egadir.

Yilqichilik — chorvachilik tarmog'i. Otlarni urchitish, ko'paytirish, zotini takomillashtirish, naslchilik ishlari bilan shug'ullanadi. Yilqichilik ishchi hayvon tariqasida arzon, samarali energiya manbai. Yilqichilik Osiyo va Yevropada mil. avv.4- ming yillikda paydo bo'lgan. Ko'hna Yilqichilik markazlaridan biri, shubhasiz, O'rta Osiyo kengliklari hisoblanadi. Otlar mil. av. 2-ming yillikda O'rta Osiyodan Kichik Osiyoga, undan Afrikaga tarqalgan. Amerikaga otlar yevropaliklar tomonidan XVI asrda, Avstraliyaga XVII asrda keltirilgan. Otlar qo'lga o'rgatilganidan va xonakilashtirilganidan keyin insonning ko'pgina ishlarni bajarishda doimiy yordamchisiga aylandi, armiyada alohida otliq qo'shinlar tuzildi. Ayrim xalqlarda yilqichilik oziq-ovqat mahsulotlari — go'sht va sut olinadigan xo'jalik tarmog'i bo'lib qoldi. Qadimgi Sharqning

Movarounnahr hududi arg‘umoklari o‘zining takrorlanmas, xo‘jalik uchun foydali biologik xususiyatlari bilan nom taratgan dongdor jonivorlar safidan hakli ravishda tarixda o‘z o‘rniga ega. O‘zbek xalq dostonlari "Alpomish" va "Go‘ro‘g‘li" dagi Boychibor va G‘irotlar obrazlari bunga misoldir. [1:6-7]

Qadimgi turkiy til davrdagi aksar terminlarni hozirgi davrda ham ma’lum bir juz’iy fonetik o‘zgarishlarga uchragan shakllarini ham uchratamiz. Bu esa qaysidir ma’noda “Devonu lug’otit turk” asarini tushunishimizda ancha yengillik tug’diradi.

Örk — qora mollarning bashvog‘i va ot oyog‘ining bog‘i (tushov). [2:78]

Oj: oj at – qora ot. [2:84]

Uyar at — peshonasida oqi bor [qashqa] ot. Bu so‘z shaklan ham, mazmunan ham arabchaga mosdir, faqat bu so‘zning bosh harfi arabchada fatxali (a), turkchada zammali (u) dir. [2:87]

Ozuq at — o‘zar ot; uloq poygasida oldin boruvchi chopqir ot. [2:97]

Ërik jïlqïi — yo‘rg‘a, qoramol, hayvon. Ërik at – yo‘rg‘a ot. [2:100]

Azyïr — ayg‘ir. [2:121]

Ulduq at — taqasiz ot. Boshqa hayvonlarga nisbatan ham ishlatiladi. [2:126]

Içlik — egarning tagidan qo‘yiladigan ichki to‘qim. [2:127]

Ömzük — egarning old va orqa taraflari. [2:129]

Azräim — egar ostiga ikki tarafdan qo‘yilgan jazliq. U namatdan bo‘ladi. [2:131]

Üstäm — kamar, to‘qa va egarning boshiga o‘rnatish uchun oltin-kumushdan ishlangan ziynat. O‘g‘uzlar uni saxt deydilar. [2:131]

Otyun — egarning chap tomonidagi enlik bir qayish; unga ayilning halqasi o‘tkazilib, tili bog‘lanadi. [2:132]

Arqun — yovvoyi otdan qochgan xonaki baytal bolasi; u poygalarda eng chopqir ot bo‘ladi. [2:132]

İqilač — sho‘x uchqur ot. [2:157]

Aranliy ew — oxonasi, og‘ilxonasi bor uy. [2:164]

Ëtilgän — otlarda bo‘ladigan bez kasalligi. U yorilib tuzaladi. Forscha xunom yoki xunnom deb ataladi. (Hozir bizda badnom yoki bandom kasalligi deb ham ataladi). [2:173]

Ikändi — sarkashlandi, tirxishlik qildi, o‘jarlik qildi. At ikändi — ot bo‘ysunmadi, sarkashlik qildi. Boshqalarga ham bu so‘z qo‘llanadi.(ikänür,ikänmäk). [2:211]

Atattï – ot bo‘ldi. Taj atattï – toy ot bo‘ldi, toy ulg‘ayib otlar qatoriga o’tdi, ot hisoblandi. [2:214]

Oqraşdï – kishnashdi. Jund qamuy oqraşdi - [o‘tni ko‘rib] butun otlar podasi kishnashdi. (oqraşur, oqraşmaq). [2:238]

At uldïdï – ot taqasiz qoldi. Bu so‘z boshqalarga ham qo‘llanadi. (uldïr, uldïmaq). [2:271]

Otladï – o‘tladi. At otladï. Boshqa mollarga nisbatan ham bu so‘z qo‘llanadi. (otlar, otlamaq). [2:281]

Atlandï – otga mindi. Ol at atlandï – u otga mindi. (atlanur, atlanmaq). [2:281]

Xulosa qilib aytadigan bo‘lsak, “Devonu lug’otit turk” asarida nafaqat chorvachilikka, balki boshqa sohalarga ham oid bo‘lgan sof turkiycha so‘zlarni turli lahjalarda ishlatilish shakllarini ham uchratishimiz mumkin. Bu maqolada esa faqatgina bir soha doirasida ishlatilgan ayrim terminlargina berib o‘tildi. Mahmud Koshg‘ariy devonini yana boshqa turli mavzularda o‘rganish va bu devon ustida ko‘plab tadqiqotlar olib borish mumkin. Bu devon yuzasidan qancha

ilmiy ishlar qilingani sari devonning yanada yangi qirralari ochilaveradi. Bu esa turkiy lug'atchiligidizning salmoqli darajada boyishiga katta hissa qo'shadi desak mubolag'a bo'lmaydi.

REFERENCES

1. O'zbekiston milly ensiklopediyasi. Davlat ilmiy nashriyoti. Toshkent, 2000-2005-y.
2. Mahmud Koshg'ariy. Devonu lug'otit turk. O'zSSR Fanlar akademiyasi nashriyotining bosmaxonasi. Toshkent, 1960-y.